Ой, заграло небо, ой, заграло —
От червоне, золоте, а от зелене.
Тундра тиха, тундра добра стала,
Як рахманні, як слухнянії олені.
Гей, чого це ви, собаки, так помалу?!
Поспішайте! Нас чекає Ілінеут.
Не для того м’ясо оленеве
Вам даю, щоб у дорозі приставали.
Наче сонце, ясне сонце літом,
Такі очі у моєї Ілінеут.
Чи так грало небо колинебудь,
Як оце, коли я рвусь до Ілінеут?
Ні, ніколи ще не грало таким світом.
Ой, зелене, ой, зелене — ти потухло...
Знову небо грає грою золотою:
Ой, багато, ой, багато Добрі Духи
Налили в свої світильні лою.

1923 — 1926